

Gayové a lesby jsou stejně dobrými rodiči jako kdokoliv jiný

Reakce na rozhovor s Janou Jochovou a Janem Schneiderem v časopise Sociální služby

V minulém čísle Sociálních služeb vyšel rozhovor s Janou Jochovou (předsedkyní Aliance pro rodinu) a Janem Schneiderem (předsedou sekce služeb pro rodinu APSS ČR). Ze strany Jany Jochové v rozhovoru padlo velké množství zavádějících informací a polopravd, které uvádíme na pravou míru.

Pro pochopení vyznění rozhovoru je třeba čtenářům detailněji představit Alianci pro rodinu, jíž je Jana Jochová předsedkyní. Dle názvu se zdá, že jde o organizaci podporující rodiny. Bližší pohled na aktivity organizace nás nicméně z tohoto omylu vyvede. Je to organizace, jejíž agendou je systematické lobbování proti manželství pro gaye a lesby, proti řešení násilí na ženách a v osobě Jany Jochové i proti homosexualitě jako takové, případně na podporu tzv. konverzní terapie ("léčbě" homosexuality), která je z vědeckého a lidskoprávního hlediska zcela nepřijatelná.

V rozhovoru paní Jochová cituje část občanského zákoníku, v němž se praví, že účelem manželství je založení rodiny, řádná výchova dětí a vzájemná podpora a pomoc. Zapomíná ale, že manželství je především láskyplný svazek dvou lidí, kteří spolu chtějí být, navzájem se milovat a být si oporou. Kdo z nás si dnes dovede představit jiný důvod vstupu do manželství, než je láska? A takový manželský svazek mohou naplnit páry gayů a leseb stejně jako heterosexuálové. Podobně je to s chápáním pojmu rodina, který vykládá zcela úzce jako nukleární jednotku máma, táta, děti. Většina z nás ale za svou rodinu považuje i další příbuzné a jen těžko si dovedeme představit, že by tomu tak nebylo. Rodiny jsou různé, neexistuje jediný správný model.

Je pravda, že Úmluva o právech dítěte říká, že dítě má právo znát své skutečné rodiče. V rozhovoru je však zamlčen fakt, že Úmluva dodává "pokud je to možné". Tato výjimka platí i pro děti adoptované nebo počaté pomocí asistované reprodukce heterosexuálním párem. Úmluva počítá s tím, že v některých situacích děti své biologické rodiče neznají. Z rozhovoru tedy plyne, že vadí pouze to, že by se tato zcela legální cesta uplatnila i na děti adoptované nebo počaté párem stejného pohlaví.

Tvrzení v rozhovoru o situaci ve Francii jsou zcela zavádějící. Žádná apokalypsa ve Francii nenastala. Přijetí manželství pro všechny včetně společných adopcí přispělo ke stabilitě a důstojnosti rodin a rovněž stoupá podpora tomuto institutu ze strany veřejnosti. Není pravda, že z francouzské legislativy byly odstraněny pojmy matka a otec. Na některých školních formulářích, se uvádí rodič 1 a rodič 2 – mimo jiné proto, aby heterosexuální páry měly možnost na první místo uvést otce. Ten byl do té doby vždy uveden až za matkou, rodiče neměli na výběr, kdo má být pro školu primárním kontaktem. Je také absurdní tvrdit, že bylo zakázáno společností používat symboly mužů a žen, stejně jako že by francouzský stát zakázal slavit svátek matek. Tyto informace jsou jednoznačně nepravdivé. Jejich nepravost je možné velice snadno ověřit a nezbyvá proto než se domnívat, že paní Jochová je zmiňuje zcela účelově, aby vyvolala v čtenářích paniku.

Obviňování kohokoliv, že zaměňuje děti za obchodní artikl, je pak již skutečně nepřijatelné. Podsouvat jakýmkoliv rodičům takovou věc je na hraně etiky a je jen smutnou skutečností, že se taková slova objevila právě v časopise věnujícím se sociálním službám. Zásadní

a velmi záslužné společenské činnosti, která nabízí pomoc, podporu a otevřený přístup, nikoliv odsouzení a zostuzování. Sexuální orientace nemá žádný vliv na rodičovské kompetence. Gayové a lesby jsou stejně dobrými rodiči, jako kdokoliv jiný. To potvrzují odborníci i studie u nás i v zahraničí a není pravdou, že by byly jakkoliv zpolitizované. Naopak se jedná o dobře známé odborníky a relevantní studie publikované v prestižních časopisech. Zlomek studií, docházejících k jinému názoru, byl již mnohokrát zpochybněn, jak pro svou chabou metodologii, tak také pro financování, které často pochází z církevních zdrojů.

Není také pravda, že by v ústavech bylo málo dětí vhodných k adopci. Je smutným faktem, že jsou zde stovky českých dětí, o které u nás není zájem a byly již adoptovány do zahraničí. Stejně tak není pravda, že páry gayů a leseb mohou být společnými pěstouny. Takovou možnost česká legislativa nedává. Je smutné, že s tímto tématem jsou čtenáři seznamováni ústy někoho, kdo nemá o situaci v České republice řádné povědomí.

Pokud bychom opravdu žili ve světě, který Jana Jochová nastiňuje, stálo by před námi mnoho nešťastných dětí (a samozřejmě i dospělých), které by si nemohly dovolit být samy sebou. A již dnes víme, že to má negativní vliv na jejich duševní zdraví (např. poté, co USA otevřeli manželství gayům a lesbám, klesl do roka počet sebevražd náctiletých gayů a leseb o 14 %). A tak si rozhodně milující přístup rodiče, který podporuje své dítě, ať je jakékoliv, nepředstavujeme. Vy ano?

Jaroslav Lorman

Jolana Novotná

Jaroslava Marhánková

Karel Pavlica

Anna Šujanová

Lucia Zachariášová

členové a členky Pracovní skupiny MPSV k LGBT v sociálních službách